

Senyors/es claustrals,

Hauríem desitjat que la intervenció del grup PAS CCOO UB en aquest primer Claustre del nou equip rectoral no fos un recordatori de tot allò pendent des de fa anys. Entenem que no som responsables de les actuacions, mancances i menysteniments envers el PAS, que va tenir l'anterior equip rectoral.

Tot i que el nou equip rectoral del Dr. Ramírez ha començat la seva relació amb el PAS i els seus representants creant un clima de diàleg i oferint punts de trobada, no podem oblidar que importants temes com la RLT i l'estabilització del personal temporal segueixen estancats. RLT i estabilització també volen dir carrera professional, formació, excel·lència i projecte de futur.

Es cert, no ho oblidem, que en els pocs mesos que han passat des de les eleccions del novembre, s'ha tancat un acord de prejubilació parcial per al PAS laboral que portava més d'un any d'endarreriment en la seva aplicació acordada en el Vè Conveni Col·lectiu, i que altres temes encallats des de fa anys semblen entrar en una dinàmica de negociació positiva. Ara be, la justa equiparació entre el PAS laboral i el funcionari continua lluny d'assolir-se, i hores d'ara sembla més difícil que mai, malgrat el pagament que es va fer als funcionaris al passat gener.

És clar que ens queda molta feina a fer. I aquesta feina l'hem de fer en una època on la situació econòmica en general i la de la nostra Universitat en particular es força complicada. Greus problemes de finançament posen en perill el futur de la Universitat pública. És evident que els temps canvien i que la universitat del segle XXI ha d'adaptar-se a un món on conceptes com cultura, ciència i coneixement han de conviure amb d'altres com rendiment, benefici i competitivitat. I on, segons determinats interessos, el paper social que la universitat compleix hauria de quedar relegat a un segon pla davant de les fredes xifres. Però compte, no oblidem que la crisi mundial que patim és producte, entre d'altres, de l'aplicació inexorable de l'ideal economicista basat, únicament, en el rendiment, el benefici i la competitivitat. Pot ser s'hauria d'aprendre dels errors passats i tornar a posar la cultura, la ciència i el coneixement, com a puntals primordials de l'evolució de la societat. I la institució idònia per portar endavant aquesta tasca es la Universitat pública i de qualitat, lliure i oberta a tothom que vulgui formar-se com a professional, però per sobre de tot, com a ésser humà.

Creiem que aquesta Universitat pública i de qualitat es la que està actualment en perill. En gran mesura per les incògnites que encara planteja l'EEES en tots el col·lectius universitaris. Més enllà d'estar a favor o en contra del Bolonya, la fase final d'integració en l'EEES ha posat de manifest les greus contradiccions de tot el procés, la manca de habilitat pedagògica per part dels promotors del projecte i la intransigència autoritària de determinats estaments polítics. El conflicte el tenim dins de casa i no podem aspirar a resoldre per la via de l'avorriment. El debat del futur de la Universitat pública es ara més necessari que mai.

Vull acabar amb la reflexió amb la que obríem la nostra intervenció en l'últim Claustre: *potser, és moment que des de determinades instàncies es preguntin **quin Personal d'Administració i Serveis vol i necessita aquesta Universitat pel segle XXI***". En definitiva la nostra reflexió planteja la necessitat d'un **Projecte pel PAS**, per tal que aquest col·lectiu recuperi la il·lusió i l'empenta necessària per assolir els objectius i els requeriments d'excel·lència que tornin a la nostra Universitat el reconeixement que es mereix per la seva trajectòria històrica. Un any més, aquest **Projecte pel PAS** continua sent una demanda sense resposta.

Sr. Rector, aquest equip rectoral té el nostre vot de confiança, no un xec en blanc. Desitgem poder renovar aquest vot en el proper claustre.

Gràcies.